

Saamme näin ylärajan puoliavaruuskävelyjen lukumäärälle.

Seuraus II.40. *Kaikilla $\tilde{\alpha} > \frac{\pi}{\sqrt{3}}$ on olemassa $C > 0$ siten, että itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen lukumäärä toteuttaa*

$$h_N \leq C\tilde{\mu}^N e^{\tilde{\alpha}\sqrt{N}},$$

missä $\tilde{\mu}$ on kuten Propositiossa II.37.

Todistus. Väitetty tulos saadaan yhdistämällä Lemman II.39 arvio $h_N \leq p'_N b_N$, Lemman II.38 arvio $p'_N \leq C e^{\tilde{\alpha}\sqrt{N}}$, ja Proposition II.37 arvio $b_N \leq \tilde{\mu}^N$. \square

4.3.3. Itseään välttävien kävelyjen lukumäärän yläraja

Päästäksemme käsiksi itseään välttäviin kävelyihin, tarkastelemme itseään välttävien kävelyjen katkaisemista kahdeksi puoliavaruuskävelyksi.

Lemma II.41. *Kaikilla $N \geq 0$ pätee*

$$c_N \leq \sum_{s=0}^N h_{s+1} h_{N-s}.$$

Todistus. Ideana on katkaista annettu kävely $\mathbf{X} \in \mathcal{C}_N$ alimmasta kohdastaan, ajanhetkellä

$$s = \max \left\{ t \geq 0 \mid \pi_1 \mathbf{X}(t) = \min_{0 \leq t' \leq N} \pi_1 \mathbf{X}(t') \right\}.$$

Kävelyn loppuosa, $\mathbf{X}|_{\llbracket s, N \rrbracket}$ on translaatio $N - s$ askeleen itseään välttävästä puoliavaruuskävelystä. Kävelyn alkuosaan $\mathbf{X}|_{\llbracket s, N \rrbracket}$ konkatenoimalla yksi askel suuntaan $-e_1$ saadaan aikakäännetyn $s + 1$ askeleen puoliavaruuskävelyn translaatio. Lisäksi alkuperäinen kävely \mathbf{X} voidaan rekonstruoida näistä kahdesta puoliavaruuskävelystä, eli saatu kuvaus $\mathcal{C}_N \rightarrow \bigsqcup_{s=0}^N \mathcal{H}_{s+1} \times \mathcal{H}_{N-s}$ on injektiivinen. Joukon \mathcal{C}_N alkioden lukumäärä on siten enintään joukon $\bigsqcup_{s=0}^N \mathcal{H}_{s+1} \times \mathcal{H}_{N-s}$ alkioden lukumäärä $\sum_{s=0}^N h_{s+1} h_{N-s}$. \square

Propositio II.42. *Kaikilla $\alpha > \pi\sqrt{2/3}$ on olemassa vakio $A > 0$ siten, että*

$$c_N \leq A\tilde{\mu}^N e^{\alpha\sqrt{N}}.$$

Todistus. Millä tahansa $\tilde{\alpha} > \frac{\pi}{\sqrt{3}}$ on Seurauksen II.40 perusteella olemassa vakio C niin, että $h_N \leq C\tilde{\mu}^N e^{\tilde{\alpha}\sqrt{N}}$ kaikilla N . Lemman II.41 tuloksesta saamme siis

$$c_N \leq \sum_{s=0}^N h_{s+1} h_{N-s} \leq C^2 \tilde{\mu}^{N+1} \sum_{s=0}^N e^{\tilde{\alpha}(\sqrt{s+1} + \sqrt{N-s})}.$$

Käytämme sitten epäyhtälöä $\sqrt{x} + \sqrt{y} \leq \sqrt{2(x+y)}$ kirjoittaaksemme arvion

$$c_N \leq C^2 \tilde{\mu}^{N+1} (N+1) e^{\sqrt{2}\tilde{\alpha}\sqrt{N+1}}.$$

Tässä esiintyvät termit ovat haluttua suuruusluokkaa: nimittäin millä tahansa $\varepsilon > 0$ pätee

$$\frac{N+1}{e^{\varepsilon\sqrt{N}}} \rightarrow 0 \quad \text{ja} \quad \frac{e^{\sqrt{2}\tilde{\alpha}\sqrt{N+1}}/e^{\sqrt{2}\tilde{\alpha}\sqrt{N}}}{e^{\varepsilon\sqrt{N}}} \rightarrow 0,$$

joten suurilla N saamme

$$c_N \leq C^2 \tilde{\mu}^{N+1} e^{(\sqrt{2}\tilde{\alpha} + 2\varepsilon)\sqrt{N}}.$$

Luku $\sqrt{2}\tilde{\alpha} + 2\varepsilon$ saadaan mielivaltaisen lähelle haluttua $\pi\sqrt{2/3}$, ja äärellisen monta pientä N voidaan hoitaa erikseen vakion A kustannuksella. Päättelemme, että millä tahansa $\alpha > \pi\sqrt{2/3}$ on olemassa $A > 0$ siten, että $c_N \leq A\tilde{\mu}^N e^{\alpha\sqrt{N}}$. \square

Seuraus II.43. *Itseään välttävien kävelyjen ja itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen eksponentiaalisen kasvun vauhdit ovat samat, $\mu = \tilde{\mu}$. Toisin sanoen, kaikki seuraavat rajat ovat samat*

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{b_N} = \lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{h_N} = \lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{c_N} = \mu.$$

Todistus. Proposition II.42 tuloksesta saadaan $\limsup \sqrt[N]{c_N} \leq \tilde{\mu}$, mutta Proposition II.33 mukaan $\lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{c_N} = \mu \geq \tilde{\mu}$, joten $\tilde{\mu} = \mu$. Siten Proposition II.37 tulos voidaan kirjoittaa $\lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{b_N} = \mu$, ja lopulta $b_N \leq h_N \leq c_N$ antaa myös $\lim_{N \rightarrow \infty} \sqrt[N]{h_N} = \mu$. \square

4.4. Itseään välttävien polymeerien generoivia funktioita

Useat fysikaaliset ja kombinatoriset ominaisuudet näyttäytyvät luonnollisimmillaan generoivien funktioiden avulla lausuttuna.

4.4.1. Itseään välttävien kävelyjen lukumäärien generoiva funktio

Itseään välttävien kävelyjen lukumäärän generoiva funktio on potenssisarja

$$G_C(z) = \sum_{N=0}^{\infty} c_N z^N.$$

Tämän potenssisarjan suppenemissäde on $1/\limsup((c_N)^{1/N}) = \frac{1}{\mu}$, joten G_C on kompleksitason kiekossa $\left\{z \in \mathbb{C} \mid |z| < \frac{1}{\mu}\right\}$ analyyttinen funktio.

Kun $z > 0$, tämä generoiva funktio on itseasiassa eräänlainen suurkanoninen partitiofunktio polymeereille, joiden pituutta ei ole kiinnitetty, vaan jolla on parametristä z riippuva jakauma. Parametria z sanotaan kemiallisessa termodynamiikassa aktiviteetiksi, ja sen arvo $z_c = \frac{1}{\mu}$ on eräänlainen mallin kriittinen piste, analogiana aiemmin kohtaamillemme faasitransitiopisteille.

Positiivisilla $z > 0$, sarjan $G_C(z)$ termit ovat positiivisia. Yllä lasketun suppenemissäteen perusteella huomataan, että kun $0 < z < z_c$, partitiofunktio on äärellinen, $0 < G_C(z) < +\infty$, ja kun $z > z_c$ partitiofunktio divergoi $G_C(z) = +\infty$. Positiivis-termiselle sarjalle pätee monotonisen konvergenssin lauseen perusteella $G_C(z) \nearrow G_C(z_c)$ kun $z \nearrow z_c$.

Lemma II.44. *Kun $z \in (0, \frac{1}{\mu})$, generoivalle funktiolle G_C on voimassa*

$$G_C(z) \geq \frac{1}{1 - \mu z},$$

ja erityisesti generoiva funktio divergoi kriittisessä pisteessä $G_C(\frac{1}{\mu}) = +\infty$.

Todistus. Tämä seuraa suoraan Proposition II.33 alarajasta $c_N \geq \mu^N$ ja geometrisesta sarjasta $\sum_{N \geq 0} \mu^N z^N = \frac{1}{1 - \mu z}$. \square

Kriittinen eksponentti γ liittyy läheisesti generoivan funktion G_C divergenssin nopeuteen pisteen $z_c = \frac{1}{\mu}$ läheisyydessä.

Tehtävä II.14. Osoita, että jos $c_N = \mu^N N^{\gamma-1+o(1)}$ kun $N \rightarrow \infty$, niin $G_C(z) \sim (z_c - z)^{-\gamma}$ kun $z \nearrow z_c = \frac{1}{\mu}$ eli

$$\lim_{z \nearrow z_c} \frac{\log(G_C(z))}{\log(z_c - z)} = -\gamma.$$

4.4.2. Itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen ja siltojen generoivat funktiot

Itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen ja siltojen lukumäärien generoivat funktiot ovat vastaavasti

$$G_{\mathcal{H}}(z) = \sum_{N=0}^{\infty} h_N z^N \quad \text{ja} \quad G_{\mathcal{B}}(z) = \sum_{N=0}^{\infty} b_N z^N.$$

Seurauksesta II.43 nähdään, että myös näiden molempien suppenemissäde on $\frac{1}{\mu}$.

Lemma II.45. *Kun $z \in (0, \frac{1}{\mu})$, on voimassa generoivien funktioiden välinen epäyhtälö*

$$G_C(z) \leq \frac{1}{z} G_{\mathcal{H}}(z)^2,$$

ja erityisesti myös itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen generoiva funktio divergoi kriittisessä pisteessä, $G_{\mathcal{H}}(\frac{1}{\mu}) = +\infty$.

Todistus. Lemmassa II.41 näimme, että $c_N \leq \sum_{s=0}^N h_{s+1} h_{N-s}$. Tätä käyttäen laskemme

$$\begin{aligned} G_C(z) &= \sum_{N \geq 0} c_N z^N \leq \sum_{N \geq 0} \sum_{s=0}^N h_{s+1} h_{N-s} z^N \\ &= \sum_{s \geq 0} \sum_{N \geq s} h_{s+1} h_{N-s} z^N && \text{(käytettiin Fubinia)} \\ &= \sum_{s \geq 0} \sum_{N' \geq 0} h_{s+1} h_{N'} z^{N'+s} && \text{(merkittiin } N' = N - s) \\ &= \frac{1}{z} \sum_{s \geq 0} h_{s+1} z^{s+1} \sum_{N' \geq 0} h_{N'} z^{N'} \\ &= \frac{1}{z} (G_{\mathcal{H}}(z) - 1) G_{\mathcal{H}}(z) && \text{(tunnistettiin generoivat funktiot)} \\ &\leq \frac{1}{z} G_{\mathcal{H}}(z)^2. \end{aligned}$$

Tästä epäyhtälöstä ja aiemmasta tiedosta $G_C(\frac{1}{\mu}) = +\infty$ seuraa $G_{\mathcal{H}}(\frac{1}{\mu}) = +\infty$. \square

Lemma II.46. *Kun $z \in (0, \frac{1}{\mu})$, on voimassa generoivien funktioiden välinen epäyhtälö*

$$G_{\mathcal{H}}(z) \leq \exp(G_{\mathcal{B}}(z) - 1),$$

ja erityisesti myös itseään välttävien siltojen generoiva funktio divergoi kriittisessä pisteessä, $G_{\mathcal{B}}(\frac{1}{\mu}) = +\infty$.

Todistus. Näimme Lemman II.39 todistuksessa, että kun $N > 0$, pätee

$$h_N \leq \sum_{k \geq 1} \sum_{a_k > \dots > a_1 > 1} \sum_{\substack{M_1, \dots, M_k \geq 1 \\ M_1 + \dots + M_k = N}} \prod_{j=1}^k b_{M_j}[a_j].$$

Tätä käyttäen huomaamme, että

$$G_{\mathcal{H}}(z) = \sum_{N \geq 0} h_N z^N \leq \prod_{a=1}^{\infty} \left(1 + \sum_{M \geq 1} b_M[a] z^M \right).$$

Soveltamalla oikealla puolella lisäksi alkeellista epäyhtälöä $1 + x \leq e^x$ (kun $x \geq 0$), saamme

$$G_{\mathcal{H}}(z) \leq \exp \left(\sum_{a=1}^{\infty} \left(\sum_{M \geq 1} b_M[a] z^M \right) \right) = \exp \left(G_{\mathcal{B}}(z) - 1 \right).$$

□

4.4.3. Uusiutumishetket ja redusoitumattomat itseään välttävät sillat

Kun $\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N$ on N askeleen itseään välttävä puoliavaruuskävely, niin sanomme, että $t \in \llbracket 1, N-1 \rrbracket$ on kävelyn \mathbf{X} *uusiutumishetki*, jos

$$\begin{aligned} \pi_1 \mathbf{X}(s) &\leq \pi_1 \mathbf{X}(t) && \text{kaikilla } s \in \llbracket 0, t \rrbracket \\ \text{ja } \pi_1 \mathbf{X}(s) &> \pi_1 \mathbf{X}(t) && \text{kaikilla } s \in \llbracket t+1, N \rrbracket, \end{aligned}$$

eli jos kävelyn alkuosa tähän hetkeen asti on silta ja jatko tämän ajanhetken jälkeen on puoliavaruuskävelyn translaatio. Itseään välttävää siltaa $\mathbf{X} \in \mathcal{B}_N$, jolla ei ole uusiutumishetkiä, sanotaan redusoitumattomaksi. Merkitsemme redusoitumattomien itseään välttävien N askeleen siltojen joukkoa \mathcal{L}_N , ja lukumäärää $\lambda_N = \#\mathcal{L}_N$. Yhteenvetona määrittelemme itseään välttävien kävelyjen joukkojen sisältymisrelaatioista ja vastaavista lukumääriä koskevista epäyhtälöistä muistutamme

$$\begin{aligned} \mathcal{L}_N &\subset \mathcal{B}_N \subset \mathcal{H}_N \subset \mathcal{C}_N \subset \mathcal{W}_N \\ \text{ja } \lambda_N &\leq b_N \leq h_N \leq c_N \leq (2d)^N. \end{aligned}$$

Olemme käyttäneet konventiota, että nollan askeleen kävely on sekä silta, puoliavaruuskävely, että kävely, mutta emme halua tulkita sitä redusoitumattomaksi sillaksi — siis $b_0 = h_0 = c_0 = 1$, mutta $\lambda_0 = 0$. Redusoitumattomien itseään välttävien siltojen generoiva funktio on

$$G_{\mathcal{L}}(z) = \sum_{N=1}^{\infty} \lambda_N z^N.$$

Sarjan suppenemissäde on $1 / \limsup(\sqrt[N]{\lambda_N}) \geq 1 / \limsup(\sqrt[N]{c_N}) = \frac{1}{\mu}$, joten se määrittelee ainakin kiekossa $\left\{ z \in \mathbb{C} \mid |z| < \frac{1}{\mu} \right\}$ analyyttisen funktion.

Lemma II.47. *Itseään välttäville silloille ja redusoitumattomille silloille on seuraavat kombinatoriset ja generoivia funktioita koskevat yhteydet*

$$\begin{aligned} \text{kaikilla } N \geq 1 \quad b_N &= \sum_{k \geq 1} \sum_{\substack{m_1, \dots, m_k \geq 1 \\ m_1 + \dots + m_k = N}} \lambda_{m_1} \cdots \lambda_{m_k} \\ \text{ja } G_{\mathcal{B}}(z) &= \frac{1}{1 - G_{\mathcal{L}}(z)} \quad \text{kaikilla } z \in \mathbb{C}, |z| < \frac{1}{\mu}. \end{aligned}$$

Todistus. Huomataan ensin, että generoivia funktioita koskeva kaava on ensimmäisen kaavan suora seuraus. Nimittäin, käyttäen ensimmäistä kaavaa voidaan laskea

$$\begin{aligned} G_{\mathcal{B}}(z) &= \sum_{N \geq 0} b_N z^N = \sum_{N \geq 0} \sum_{k \geq 0} \sum_{\substack{m_1, \dots, m_k \geq 1 \\ m_1 + \dots + m_k = N}} \prod_{j=1}^k (\lambda_{m_j} z^{m_j}) \\ &= \sum_{k \geq 0} \sum_{m_1, \dots, m_k \geq 1} \prod_{j=1}^k (\lambda_{m_j} z^{m_j}) = \sum_{k \geq 0} \left(\sum_{m \geq 1} \prod_{j=1}^k (\lambda_m z^m) \right)^k \\ &= \sum_{k \geq 0} G_{\mathcal{L}}(z)^k = \frac{1}{1 - G_{\mathcal{L}}(z)}. \end{aligned}$$

Todistamme sitten kombinatorisen kaavan jo tutuksi tulleella tekniikalla — paloittelulla ja konkatenatiolla. Jos $\mathbf{X} \in \mathcal{B}_N$ on N askeleen itseään välttävä silta, niin \mathbf{X} voidaan esittää yksikäsitteisesti redusoitumattomien siltojen konkatenatiolla: jos nimittäin sillalla \mathbf{X} on $k-1$ uusiutumishetkeä t_1, \dots, t_{k-1} , ja asetamme $t_0 = 0$ ja $t_k = N$, niin $\mathbf{X}|_{[t_{j-1}, t_j]}$ on $m_j = t_j - t_{j-1}$ askeleen redusoitumattoman sillan translaatio kaikilla $1 \leq j \leq k$. Käänteinen pätee myös, konkatenoimalla mitkä tahansa redusoitumattomat sillat, joiden askelten lukumäärien m_j summa on N , saadaan N askeleen silta. Näin määritellään bijektio

$$\mathcal{B}_N \rightarrow \bigsqcup_k \bigsqcup_{\substack{m_1, \dots, m_k \geq 1 \\ m_1 + \dots + m_k = N}} \mathcal{L}_{m_1} \times \dots \times \mathcal{L}_{m_k},$$

ja yhtälö $b_N = \sum \sum \prod b_{m_j}$ ilmaisee jälleen sen, että bijektiivisessä vastaavuudessa olevissa joukoissa on yhtä monta alkioita. \square

Seuraus II.48. *Redusoitumattomien itseään välttävien siltojen lukumäärät $(\lambda_N)_{N \in \mathbb{N}}$ toteuttavat nk. Kestenin relaation*

$$\sum_{N=1}^{\infty} \lambda_N \mu^{-N} = 1.$$

Todistus. Positiivitermisille sarjoille $G_{\mathcal{L}}(z) = \sum_{N \geq 1} \lambda_N z^N$ ja $G_{\mathcal{B}}(z) = \sum_{N \geq 0} b_N z^N$ pätee monotonisen konvergenssin lauseen perusteella $G_{\mathcal{L}}(z) \nearrow G_{\mathcal{L}}(\frac{1}{\mu})$ ja $G_{\mathcal{B}}(z) \nearrow G_{\mathcal{B}}(\frac{1}{\mu})$ kun $z \nearrow \frac{1}{\mu}$. Lemman II.47 relaatiosta $G_{\mathcal{B}}(z) = \frac{1}{1 - G_{\mathcal{L}}(z)}$ ja Lemman II.46 johtopäätöksestä $G_{\mathcal{B}}(\frac{1}{\mu}) = +\infty$ seuraa siten, että $G_{\mathcal{L}}(\frac{1}{\mu}) = 1$. \square

Merkitään $\mathcal{L} = \bigsqcup_{N \in \mathbb{N}} \mathcal{L}_N$ kaikkien eri pituisten itseään välttävien redusoitumattomien siltojen joukkoa. Edellisen seurauslauseen tärkein tulkinta on, että kaava

$$\nu_{\mathcal{L}}[\{\mathbf{X}\}] = \mu^{-N} \quad \text{kaikilla } \mathbf{X} \in \mathcal{L}_N$$

määrittelee todennäköisyysmitan $\nu_{\mathcal{L}}$ redusoitumattomien itseään välttävien siltojen joukolla \mathcal{L} . Voidaan osoittaa, että itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen termodynaaminen raja on olemassa, ja saadaan konkatenoimalla jono riippumattomia tästä jakaumasta $\nu_{\mathcal{L}}$ valittuja redusoitumattomia siltoja. Syy tälle selitetään seuraavaksi.

4.4.4. Itseään välttävän puoliavaruuskävelyn termodynaamisesta rajasta

Teemme nyt laskun, joka on avain itseään välttävän puoliavaruuskävelyn termodynaamisen rajan olemassaolon ja konstruoinnin kannalta. Tarvitsemme laskussa seuraavaa aputulosta, jota emme todista.

Lemma II.49. *Itseään välttävien puoliavaruuskävelyjen lukumäärät h_N toteuttavat*

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{h_{N+1}}{h_N} = \mu.$$

Huomautus II.50. Väitteen $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{h_{N+2}}{h_N} = \mu^2$ todistus perustuu Harry Kestenin artikkeliin [Kes63], ja lukija löytää todistuksen halutessaan esimerkiksi kirjasta [MS93, Lauseen 7.3.4 todistus]. Lemman vahvempi väite $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{h_{N+1}}{h_N} = \mu$ on todistettu artikkelissa [LSW04] Kestenin tuloksesta lähtien.

Huomautetaan vielä, että Kesten on niinkään todistanut, että $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{c_{N+2}}{c_N} = \mu^2$, mutta vastaavaa vahvennusta $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{c_{N+1}}{c_N} = \mu$ ei ole onnistuttu osoittamaan — katso Avoin ongelma II.36.

Keskeinen lasku puoliavaruuskävelyjen termodynaamisesta rajasta on seuraava.

Lemma II.51. *Olkoon ν_N tasainen jakauma itseään välttävien N askeleen puoliavaruuskävelyjen joukolla \mathcal{H}_N . Kun $\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N$, merkitään $\tau = \tau(\mathbf{X})$ kävelyn \mathbf{X} ensimmäistä uusiutumishetkeä (sovitaan, että $\tau(\mathbf{X}) = \infty$, jos uusiutumishetkiä ei ole). Silloin kaikilla $m \in \mathbb{N}$ pätee*

$$\nu_N[\tau = m] \xrightarrow{N \rightarrow \infty} \lambda_m \mu^{-m}.$$

Erityisesti $\lim_{N \rightarrow \infty} \nu_N[\tau = \infty] = 0$.

Todistus. Olkoon $m \in \mathbb{N}$. Sellaiset N askeleen puoliavaruuskävelyt $\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N$, joille $\tau(\mathbf{X}) = m$ voidaan esittää konkatenaatina m askeleen redusoitumattomasta sillasta ja $N - m$ askeleen puoliavaruuskävelystä, ja päinvastoin, joten näiden kävelyjen lukumäärä on $\lambda_m h_{N-m}$. Silloin tasaisessa todennäköisyysmitassa joukolla \mathcal{H}_N voidaan laskea todennäköisyys

$$\nu_N[\tau = m] = \frac{\#\{\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N \mid \tau(\mathbf{X}) = m\}}{\#\mathcal{H}_N} = \frac{\lambda_m h_{N-m}}{h_N}.$$

Lemman II.49 tuloksesta $\frac{h_{N+1}}{h_N} \rightarrow \mu$ saadaan kaikilla m

$$\frac{h_{N+m}}{h_N} = \frac{h_{N+m}}{h_{N+m-1}} \frac{h_{N+m-1}}{h_{N+m-2}} \dots \frac{h_{N+1}}{h_N} \rightarrow \mu^m \quad \text{kun } N \rightarrow \infty,$$

joten ylläolevan todennäköisyyden raja kun $N \rightarrow \infty$ on

$$\nu_N[\tau = m] = \frac{\lambda_m h_{N-m}}{h_N} \xrightarrow{N \rightarrow \infty} \lambda_m \mu^{-m}.$$

Jälkimmäistä väitettä varten huomataan, että

$$\nu_N[\tau = \infty] = 1 - \sum_{m=1}^{N-1} \nu_N[\tau = m] \xrightarrow{N \rightarrow \infty} 1 - \sum_{m=1}^{\infty} \lambda_m \mu^{-m} = 0$$

Seurauksen II.48 perusteella. □

Propositio II.52. *Olkoon ν_N tasainen jakauma itseään välttävien N askeleen puoliavaruuskävelyjen joukolla \mathcal{H}_N . Kun $\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N$, merkitään $\tau_k = \tau_k(\mathbf{X})$ kävelyn \mathbf{X} k :nnettä uusiutumishetkeä (sovitaan, että $\tau_k(\mathbf{X}) = \infty$, jos uusiutumishetkiä on vähemmän kuin k). Kaikilla $k \in \mathbb{N}$ pätee $\nu[\tau_k = \infty] \rightarrow 0$ kun $N \rightarrow \infty$. Lisäksi kaikilla $m_1, \dots, m_k \in \mathbb{N}$ ja kaikilla $\tilde{\mathbf{X}}^{(1)}, \dots, \tilde{\mathbf{X}}^{(k)}$, missä $\tilde{\mathbf{X}}^{(j)} \in \mathcal{L}_{m_j}$, pätee*

$$\nu_N \left[\mathbf{X} \Big|_{[0, \tau_k]} = \tilde{\mathbf{X}}^{(1)} \boxplus \dots \boxplus \tilde{\mathbf{X}}^{(k)} \right] \xrightarrow{N \rightarrow \infty} \prod_{j=1}^k \nu_{\mathcal{L}}[\tilde{\mathbf{X}}^{(j)}].$$

Todistus. Väite todistetaan samoin kuin edellinen Lemma — nimittäin annetuilla $\tilde{\mathbf{X}}^{(1)}, \dots, \tilde{\mathbf{X}}^{(k)}$, sellaiset N askeleen puoliavaruuskävelyt $\mathbf{X} \in \mathcal{H}_N$, joille $\mathbf{X}|_{\llbracket 0, \tau_k \rrbracket} = \tilde{\mathbf{X}}^{(1)} \boxplus \dots \boxplus \tilde{\mathbf{X}}^{(k)}$, voidaan esittää konkatenationa näistä redusoitumattomista silloista $\tilde{\mathbf{X}}^{(j)}$, $j = 1, 2, \dots, k$ ja jostakin $N - \sum_{i=1}^k m_i$ askeleen puoliavaruuskävelystä, ja päinvastoin. \square

Kirjallisuutta

- [AD99] David Aldous and Persi Diaconis. Longest increasing subsequences: from patience sorting to the Baik-Deift-Johansson theorem. *Bull. Amer. Math. Soc.*, 36(4):413–432, 1999.
- [BIS09] David C. Brydges, John Z. Imbrie, and Gordon Slade. Functional integral representations for self-avoiding walk. *Probability Surveys*, 6:34–61, 2009.
- [BS85] David Brydges and Thomas Spencer. Self-avoiding walk in 5 or more dimensions. *Comm. Math. Phys.*, 97(1-2):125–148, 1985.
- [Dur96] Richard Durrett. *Probability: Theory and Examples*. Duxbury Press, 2nd edition, 1996.
- [Erd42] P. Erdős. On an elementary proof of some asymptotic formulas in the theory of partitions. *Ann. Math.*, 43:437–450, 1942.
- [ET85] G. Elfving and P. Tuominen. *Todennäköisyyslaskenta II*. Limes ry, Helsinki, 1985.
- [FS10] Patrik L. Ferrari and Herbert Spohn. Random growth models. Review article, [arXiv:1003.0881]., 2010.
- [Gri10] Geoffrey Grimmett. *Probability on graphs*, volume 1 of *IMS Textbooks Series*. Cambridge University Press, 2010.
- [Hol02] Ilkka Holopainen. Mitta ja integraali, 2002. Luentomuistiinpanot, Helsingin yliopisto.
- [HR18] G. H. Hardy and S. Ramanujan. Asymptotic formulae in combinatory analysis. *Proc. London Math. Soc.*, 17:75–115, 1918.
- [HS92] Takashi Hara and Gordon Slade. Self-avoiding walk in five or more dimensions I. The critical behaviour. *Commun. Math. Phys.*, 147:101–136, 1992.
- [Kes63] Harry Kesten. On the number of self-avoiding walks. *J. Math. Phys.*, 4:960–969, 1963.
- [Kup12] Antti Kupiainen. Introduction to statistical mechanics, 2012. Luentomuistiinpanot, Helsingin yliopisto.
- [LSW04] Gregory F. Lawler, Oded Schramm, and Wendelin Werner. On the scaling limit of planar self-avoiding walk. In *Fractal geometry and applications: a jubilee of Benoît Mandelbrot, Part 2*, volume 72 of *Proc. Sympos. Pure Math.*, pages 339–364. Amer. Math. Soc., Providence, RI, 2004.
- [MS93] Neal Madras and Gordon Slade. *The self-avoiding walk*. Birkhäuser, 1993.
- [Rei98] Linda E. Reichl. *A modern course in statistical physics*. John Wiley & Sons, Inc, 2nd edition, 1998.
- [Sla87] Gordon Slade. The diffusion of self-avoiding random walk in high dimensions. *Commun. Math. Phys.*, 110:661–683, 1987.
- [Sla89] Gordon Slade. The scaling limit of self-avoiding random walk in high dimensions. *Ann. Probab.*, 17:91–107, 1989.
- [Sot06] Tommi Sottinen. Todennäköisyysteoria, 2006. Luentomuistiinpanot, Helsingin yliopisto.
- [Tuo07] Pekka Tuominen. *Todennäköisyyslaskenta I*. Limes ry., 8. painos edition, 2007.
- [Väi07] Jussi Väisälä. *Topologia I*. Limes ry., 4. painos edition, 2007.
- [Wil91] David Williams. *Probability with Martingales*. Cambridge Univ. Press, 1991.